

Z ne - be po - sel vy - chá - zi zdá - vna vin - šo - va - ný,
k Pan - ně Ma - ri - ji vchá - zi od Bo - ha po - sla - ny,

ten ráj - ský ar - chan - děl, jme - no - ván Ga - bri - el.

1. Z nebe posel vychází zdávna vínšovaný, k Panně Mariji vchází od Boha poslany, ten rájský archanděl, jmenován Gabriel.
2. Pokorně se pokloniv, koná své poselství, svou hlavu ctně nakloniv, ctí svaté panenství, Pannu pozdravuje, divnou věc zvěstuje:
3. »Zdrávas, Panno, milosti božskou naplněná, krásou všelikých ctnosti nad jiné vznešená, porodiš synáčka, Božího miláčka.
4. Syn Boží tebe volí, chce tě matku mítí, jak jen srdce tvé svolí, hned ho máš počítí; svol, Panenko čistá, počni Pána KRISTA.
5. Proč se rdiš, proč vpytváš, jak to může býti? Ač muže nepoznáváš, nemeškej svoliti. Panenství nezrušíš, že jsi Matkou, zkusíš.
6. Neboj se, to učiní sám Bůh všemohoucí, tobě čisté zastíni Duch svatý žádoucí; co nelze mysliti, může Bůh činíti.«
7. Když tak Maria slyší anděla svatého, dí: »Jáť jsem ta nejnížší děvka Pána mého, chci, ať se mi stane podlé vůle Páně.«
8. Plesej, Královno rájská, že, jak jsi svolila, divné věci moc božská v tobě způsobila, počalas v svém těle světa Spasitele.
9. Ó divná věc a nová, Boha jsi obsáhla, tak mocná jsou tvá slova, Bohas z nebe stáhla, na tvé jedno slovo vtělil se Bůh Slovo.
10. Milá Boží Matičko, buď naší řečníci, promluv za nás slovičko, buď orodovníci; koho ty zastáváš, věčně zachováváš.